

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2005-730-0246
Dok.: RAJ40309

Besvarelse af spørgsmål nr. 97 af 28. april 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Styrkelse af indsatsen for at bekæmpe terrorisme mv.) (L 217).

Spørgsmål nr. 97:

”Ministeren bedes redegøre for, om straffelovens nuværende og de foreslåede bestemmelser om terror kan finde anvendelse mod politisk aktivisme/aktiviteter. Spørgsmålet skal ses i lyset af Rådserklæring 109/02.”

Svar:

1. Bestemmelsen i straffelovens § 114 (den særlige terrorismebestemmelse) gennemfører navnlig EU's rammeafgørelse om bekæmpelse af terrorisme.

Bestemmelsen i straffelovens § 114 må som anført i forarbejderne til denne bestemmelse fortolkes i lyset af den erklæring, som EU-landene nåede til politisk enighed om på rådsmødet den 6. og 7. december 2001 (erklæring 109/02).

Erklæringen fra Rådet har følgende ordlyd:

”Rådet erklærer, at rammeafgørelsen om bekæmpelse af terrorisme omfatter handlinger, som alle Den Europæiske Unions medlemsstater anser for alvorlige overtrædelser af deres straffelove, begået af personer, hvis mål er en trussel mod deres demokratiske samfund, der respekterer retsstatsprincipper, og mod den civilisation, disse samfund bygger på. Den skal forstås på denne måde, og kan ikke bruges som argument for nu at betragte adfærd, som blev udført af menneske, der handlede for at bevare eller genskabe disse demokratiske værdier, hvilket navnlig var tilfældet i visse medlemsstater under anden verdenskrig, som ”terroristhandlinger”. Den kan heller ikke bruges til at anklage personer, der udøver deres legitime ret til at udtrykke deres mening, for terrorisme, selv om de under udøvelsen af en sådan ret begår lovovertrædelser.”

Disse synspunkter er også kommet til udtryk i præamblen til rammeafgørelsen, hvoraf det fremgår, at intet i rammeafgørelsen kan fortolkes på en måde, som indskrænker eller er til hinder for

de grundlæggende frihedsrettigheder, som f.eks. strejkeret, forsamlings-, forenings- eller ytringsfrihed.

Som det fremgår af besvarelsen af 22. april 2002 af spørgsmål nr. 113 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende anti-terrorepakken fra 2002, er det på den her anførte baggrund efter Justitsministeriets opfattelse vanskeligt at forestille sig, at eventuelle lovovertrædelser, der måtte blive begået som led i faglig konflikt her i landet, vil falde ind under bestemmelsen i § 114.

Samtidig er det – som anført i den nævnte besvarelse – naturligvis klart, at handlinger, der er omfattet af denne bestemmelse, ikke – så lidt som andre strafbare handlinger – bliver straffri, alene fordi de måtte blive begået i tilknytning til en faglig konflikt.

Det følger af bestemmelsen i straffelovens § 118 a, at påtale for overtrædelse af § 114 kun kan ske efter justitsministerens beslutning. Udover de begrænsninger i det strafbare område, som følger af princippet om materiel atypicitet, vil det som anført i bestemmelsens forarbejder med denne påtalerregel kunne sikres, at der ikke rejses tiltale i sager omfattet af rådserklæringen.

2. Som anført ovenfor må bestemmelsen i § 114 fortolkes i lyset af den ovenfor nævnte råds-erklæring. Det samme gælder med hensyn til de foreslåede bestemmelser i straffelovens §§ 114 b, 114 c, 114 d og § 114 e i det omfang, disse bestemmelser henviser til bestemmelsen i § 114.

De foreslåede bestemmelser i §§ 114 a – 114 e indsættes, som det fremgår af pkt. 2.5.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger, med henblik på at opfylde kriminaliseringspligten i artikel 6 og 7 sammenholdt med artikel 9 om rekruttering og oplæring til terrorhandlinger i Europarådskonventionen om forebyggelse af terrorisme.

Særligt med hensyn til Europarådskonventionen bemærkes, at det fremgår af præamblen, at det ikke er formålet med denne konvention at påvirke anerkendte retsprincipper om ytringsfrihed og forsamlingsfrihed, jf. også konventionens artikel 12.

Det følger af artikel 12, stk. 1, at staterne skal sikre, at kriminaliseringen ifølge konventionens artikel 5-7 og 9 fastsættes, gennemføres og anvendes med respekt for de menneskeretlige forpligtelser, særligt retten til ytringsfrihed, forsamlingsfrihed og religionsfrihed, som fastlagt i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder og andre instrumenter. Endvidere skal fastsættelsen, implementeringen og anvendelsen af kriminaliseringsforpligtelsen efter de nævnte artikler være proportional – fastsættelsen, implementeringen og anvendelsen skal således forfølge legitime formål og være nødvendig i et demokratisk samfund samt udelukke enhver form for vilkårlighed eller diskriminerede eller racistisk behandling.